El 14 d'abril en divendres sant!

EL BE NEGRE

SETMANARI SATÍRIC.

Si la Generalitat tingués l'ordre públic, això no passaria

Any III - Núm. 95 | Barcelona, 11 de abril de 1933 | Preu: 20 cèntims

LA PASQUA D'EN MARCH

Complot contra la República

Quan el director de palla i alfals d'EL BE NEGRE va llegir la notícia del complot contra la República, es posà les mans al cap i cridà amb urgència al seu despatx el redactor de les Notes de Societat:

—Desgraciat!—li cridà—. ¿Per què no el pago? ¿perquè faci quedar malament el diari? ¿No era vostè l'encarregat de donar abans que ningú les notícies dels complots? Ja cal que em porti una informació completa i verídica, si no, no compti més amb la possibilitat d'ésser agredit pels escamots, perquè el faré donar de baixa a la llista.

El redactor de les Notes de Societat d'EL BE NEGRE, sofert masoquista, sortí esverat. Quan tornà, més esverat encara, la informació fou posada a la màquina d'escriure, s'engegà el motor, i heus ací el que n'ha sortit:

EL SR. LERROUX FA DECLARACIONS

Quan el nostre estimat director ens pregà que féssim una informació sobre el suposat complot que estava preparat per solemnitzar la diada de la República, la nostra pràctica de les regles de la bona societat ens portà al domicili de don Alejandro Lerroux.

El trobàrem llegint la llista de la loteria i no el volguérem destorbar. Quan acabà, aixecà els ulls, aixecà les orelles, aixecà després les espatlles i declarà:

—*Hay años de mala pata.*

—Què, no ha tret?

—¡*Ni los miles! Cuando la monarquía al menos tenía alguna compensación; ahora, nada.*

—Està trist?

—*Triste con aquella tristeza republicana de los años de lucha coronados por el desengaño; triste...*

—¿I no pensa fer res per a treure's aquesta tristesa? Deien que es preparava un moviment.

—*Sí, eso dicen prematuramente. Pero yo tengo que salir al paso de insidias y infundios. No se trata de ningún movimiento monárquico. Es sólo el país que tiene ganas de levantarse como un solo hombre para demostrar que el Parlamento no representa, ni ha representado nunca a la opinión del país.*

—...?

—¡*Naturalmente! No faltaba más. ¿Dónde ha visto usted un movimiento popular gratuito? Claro, usted me pondrá el ejemplo de la proclamación de la República; pero es que el pueblo se dejó sorprender en su buena fe. En esta ocasión no sucederá lo mismo; nuestros buenos amigos harán la cosa con todo rumbo y el pueblo comprenderá al fin la ingratitud de que les habían hecho víctimas gobernantes sin escrúpulos ni piedad.*

—...?

—*Sería una indelicadeza no reservar la cartera de Hacienda para don Juan March. En cuanto al general Sanjurjo, sabría sacrificar una vez más sus sentimientos de viejo republicano para dejar el lugar a los que bautizados ya en mi Jordán esperan allende la frontera. Los generales Barrera y Martínez Anido, en esta era de concordia, serían una magnífica conquista para la República.*

—I el rei?

—*Don Alfonso sabe perfectamente que no se puede matar todo lo que está gordo, y que con tiempo y paja maduran los ásperos; pero, comprensivo, quiere también con su óbolo y las bendiciones del cardenal Segura a las expansiones populares.*

—...?

—*Colaborarán numerosos elementos que sobraron del fracasado movimiento popular del 19 de agosto con armas que sobraron también de aquel movimiento y que han podido ser preservadas de la polilla.*

—Així, la cosa és un fet?

—*Yo no digo esto. Es posible que sea un hecho, pero es posible que con toda la preparación no resulte más que agua de borrajas. Pero no importa. Usted sabe perfectamente que en esta vida, para llegar a viejo hay que hacer todos los papeles de la aleluya.*

L'ONCLE SAM

A setze! A setze! A setze el vi!
que la pobra llei seca
s'acaba de morir.

LA SALUT QUE PASSA

El carro de l'alegria sanitària

Les declaracions sanitàries i antituberculoses del Conseller de Sanitat, general Dencàs, ompliren, a manca de cosa millor, d'un sa optimisme el tuberculós pobre i forà, que des d'ara podrà veure que, si es mor, no es morirà pas perquè la Generalitat no se'n preocupi, sinó tot el contrari.

Segons les nostres notícies, es treballa activament per organitzar el primer camió sanitari i per tal que aquest es pugui posar en servei el més ràpidament possible, s'estan fent treballs prop del dibuixant Bon per adquirir-li, no solament el seu camió, que per ésser conegut arreu del país inspirarà més confiança als malalts, sinó també tot el material sanitari que conté.

Dirigida la primera expedició pel mateix doctor Dencàs, que portarà d'auxiliar el doctor Vivancos, especialista en raigs X i bombetes verdes, sortirà immediatament el camió en ràpid viatge a prendre el pols a tots els tuberculosos de Catalunya i infondre'ls un saludable optimisme.

Un cop coneguts els malalts, es dividiran aquests en dues categories: malalts d'estiu, que seran els que resideixin en pobles d'estiueig, i malalts d'hivern, que seran els residents en pobles encarats a migdia o bé en aquells on s'hi facin esports de neu i hom els visitarà durant la temporada més propícia en cada cas.

En arribar el camió sanitari, el doctor Dencàs farà una sentida i patriòtica crida al tuberculós humil, aquest es presentarà, el doctor Dencàs l'examinarà i el doctor Vivancos se'l mirarà a la llum de la seva acreditada bombeta verda productora de raigs X imitació. Tot seguit serà lliurada al malalt una mostra de reconstituent embolicada en un manifest i una candidatura, i es passarà al següent.

Sembla que aquest servei havia d'ésser confiat al Noi de Tona, però a darrera hora es descobrí que era mort. Aleshores s'acordà que el retrat d'aquest precursor seria penjat a l'interior del Sanatori, com a penyora d'etern agraïment.

Vegeu a la pàgina 2: «Caramelles d'«*El Be Negre*»

Repoblació forestal

Des que el senyor Raul Roviralta va oferir, per conducte de Carles Soldevila, 5.000 pessetes per encapçalar una subscripció per tal de portar a cap la repoblació forestal de la muntanya del Tibidabo, el senyor Farreraz i Duran, director general de Bosc, Caça i Pesca Fluvial, està preocupadíssim, i per això no ha tingut lleure de fer declaracions.

Per tal, doncs, de saber-ne alguna cosa, nosaltres el vàrem anar a visitar l'altre dia.

—El gezt del zenyor Roviralta éz un gezt ple de patriotizme. Zi jo, però, no he parlat encara per invitar la gent a donar més pelez éz perquè no ho he conziderat necezzari. Ara voztè afiguriz que zemprem al Tibidabo cinc mil pelez de pinyonz, noméz heu de calcular elz pinyonz torratz que donen per deu cèntimz, doncz zenze torrar n'han de donar méz, perquè z'eztalvien el carbó, i que al primer any enz donen un nombre de pinz igual al de pinyonz, i que dezpréz zembren elz pinyonz que fan aqueztsz pinz, vegi zi no n'hi haurà prou amb zinc mil pelez de pinyonz!

—¿Però tot ho plantareu de pins?

—Zí, zenyor, tot, perquè jo vull que ez conegui zempre que éz obra meva.

—...?

—Éz clar, burrangu, ¿no ho comprèn? Amb elz pinz z'hi faran boletz.

—Bolets?

—Zí, home, zí, allò que elz caztellanz en diuen zetaz, i quan la gent veurà elz bozcoz plenz de zetaz, diran: Això éz obra d'en Farreraz i Duran.

TANTS A TANTS

El Sr. Casabó, en l'àpat d'homenatge i de quinze pessetes al Sr. Bausili, digué en el seu discurs parlant del que havia de fer la Lliga:

«Hem de mobilitzar tots els membres per arribar a l'entranya del poble.»

I després critiquen els procediments de l'Esquerra!

ELS FETS D'AVUI

Reus, amb l'atracament més sensacional de la temporada, supera Tarragona

La primera sospita

Reus, 10, a les 23'58. — Ha cridat l'atenció dels transeünts que a l'hora del vermut passaven per davant dels bars i cafès instal·lats sota les voltes de la plaça d'en Prim, un nombrós grup de dotze individus i una senyora de bon aspecte. El fet que uns d'ells duguessin gavardina, d'altres «pluma» i uns altres trinxera, ha fet sospitar que podien ésser trinxeraires decentment vestits. La senyora, bé, gràcies, puix anava abillada amb un abric gris amb mànegues caigudes, decorades amb aplicacions vermelles i blaves d'estil moscovita. Això ha fet més suspecte el grup. Algú ha fet córrer el rumor que es tracta d'una delegació d'un dels tres cents vuitanta-dos partits comunistes de la península. No tothom admet la suposició, puix la dama, encara que no sigui cap critatura, és vistosa i fa el seu goig.

La segona

Reus, 11, a les 8'40. — *Les Circumstàncies* aconsellen al poble de Reus que tingui prudència i no precipiti els esdeveniments. L'article del degà dels diaris ha produït una gran sensació i ha fet més dens el neguit de la ciutat. La impressió ha estat tan grossa, que l'administrador no sap què fer del paper sobrant, puix els quiosquers no han obert d'acord amb la prudència que *Les Circumstàncies* aconsellen. Les avellanes s'han venut a 36. Aquesta nit, si abans no passa res, al Teatre Fortuny, Aurea de Sarrà recitarà *Algo*, de Bartrina; no se sap ben bé què. S'ignoren detalls.

El fet

Reus, 11, a les 10'30. — Amb la deguda puntualitat, a les 10 i quart, hi ha hagut en aquesta ciutat un atracament a mà armada. Els autors són els forasters als quals em referia en la meva conferència d'ahir. La ciutat està consternada. El poble s'ha llançat al carrer i arrabassa als venedors la premsa acabada d'arribar de Barcelona. Molts se'n van sense pagar. Augmenteu el paquet en vint mil exemplars i aneu tirant tant com pugueu. Jo faig el mateix i no em va malament. Telefonen de Tarragona dient que a Reus vivim d'illusions. Al final del telefonema, surt allò tan gastat de Reus, París i Londres.

Més detalls

Reus, 11, a les 10'50. — Un testimoni ocular m'ha donat detalls del fet, els quals m'apresso a comunicar. A l'hora anunciada, s'ha presentat al Banc de Descomptes la russa de qui vaig parlar en la conferència d'ahir. Demanava canvi d'un bitllet de cent pessetes, i, mentre el dependent encarregat de servir-la feia dringar el bitllet damunt un marbre que hi ha a la dreta del taulell, han entrat els dotze companys de la suposada senyora i cridant: «*Manos arriba!*», i, empunyant sengles pistoles, han obligat el dependent i els seus vint-i-vuit companys, a romandre de cara a la paret. Ja tots en aquesta incòmoda posició, els malfactors han procedit a tancar les portes del Banc clavant-hi abans un cartellet que ja duien escrit en *redondilla* i que deia: «*Cerrado por defunción de la señora madre del Gerente.*» Fet això, han maniobrat a cor què vols, sense que ningú no els molestés.

Confusió

Reus, 11, a les 11. — La notícia de la mort de la senyora mare de la Gerència del Banc de Descomptes ha produït una gran emoció. Era una virtuosa i caritativa dama, que s'havia guanyat l'estimació de tothom, sobretot de les persones necessitades, per a les quals tenia arxivades totes les sollicitudes. Vídua als trenta anys d'un modest comerciant, va lluitar contra les adversitats de la vida per poder pujar dignament, i donar-los la deguda i cristiana educació, els set fills, fruit del matrimoni truncat per la Parca impia. Tot Reus, en massa, ha desfilat per la casa mortuòria. Els plecs que s'han col·locat a la porta s'han omplenat ràpidament de signatures de persones de tots els estaments. El fill de la traspassada, que ignorava tan dolorosa i irreparable pèrdua, ens prega que la tinguem present en les nostres oracions, i ha sofert un atac al cor que fa témer una nova desgràcia. S'ha telefonat a Barcelona demanant la presència dels doctors Raventós, Corachán i Diego Ruiz, per tal de tenir una consulta de tres a cinc de la tarda. Els dissabtes es fa setmana anglesa.

Falsa alarma

Reus, 11, a les 11'20. — M'acaben de telefonar de la casa mortuòria que tot ha estat una mala interpretació. La morta encara, benauradament, és viva. Retireu, si hi sou a temps, el telegrama anterior. El mercat d'avellanes segueix estacionari. Aquest vespre, al Teatre Bartrina, la companyia de Pepeta Fornés donarà una representació de «La ventafocs». Hi ha molt entusiasme per no anar-hi.

Els atracadors intenten fer-se escàpols

Reus, 11, a les 11'30. — Els atracadors, aprofitant la confusió dels primers moments, han obert la caixa i s'han apoderat de seixanta mil pessetes en bitllets i d'unes quatre-centes mil en plata. Ha arribat el doctor Riego Duiz.

Rectificació

Reus, 11, a les 11'45. — No es diu Riego Duiz, sinó Diego Ruiz, el doctor recentment arribat. La seva presència ha despertat la curiositat de les pageses del mercat de la plaça d'en Prim. Vist que no cal celebrar aquella consulta, puix el malalt, gràcies a Déu, va per bé, el doctor Ruiz aprofitarà el viatge per donar una conferència al Centre de l'Extrema Izquierda Federal. Cobrarà cinc duros si el cafeter del Centre en fa set de consumicions.

Quatre xofers coratjosos

Reus, 11, a les 12'15. — Quan els quatre taxistes de la nostra ciutat han sabut que els atracadors eren dins el Banc, s'han situat al davant, amb els respectius cotxes. Per no infondre sospites, asseguts en un altre banc, jugaven al «parxesi». En sortir els atracadors i trobar-se a punt els taxis de punt, hi han pujat, a raó de tres a cada cotxe. La senyora russa no ha sortit de l'establiment, s'ignora per quins motius. Un cop dins els automòbils, els atracadors han tret cadascun dues pistoles i, amenaçant els conductors, han dit: «*A Barcelona!*» Els xofers, amb cívica serenitat, han apagat els llums i han donat unes voltes pels ravals. Quan els ha semblat que tenien els malfactors prou marejats, han entrat dins la Casa de la Vila amb els cotxes, els passatgers i el producte del robatori.

Intervenció de la Banda Municipal

Reus, 11, a les 12'30. — Al vestíbul de la Casa de la Vila hi havia, assajant, la Banda Municipal. En veure entrar els quatre cotxes, s'han cregut que arribava una comitiva oficial i els han saludat amb les notes vibrants de la «La Marsellesa». Els atracadors, que casualment són de Marsella, s'han emocionat tan vivament, que les pistoles els han caigut de les mans. Això ha facilitat la llur total detenció i ha evitat un dia de dol a Reus. L'alcalde ha felicitat els xofers per la llur heroïcitat. També els ha felicitat, des de Tarragona i per telèfon, el xofer que va fer detenir els atracadors d'allí, deixant-los, però, a l'estacada. Aquesta darrera felicitació ha estat interpretada com un gest d'impotència i de despit de l'home que pressent que se li entela la glòria. Ni li han respost.

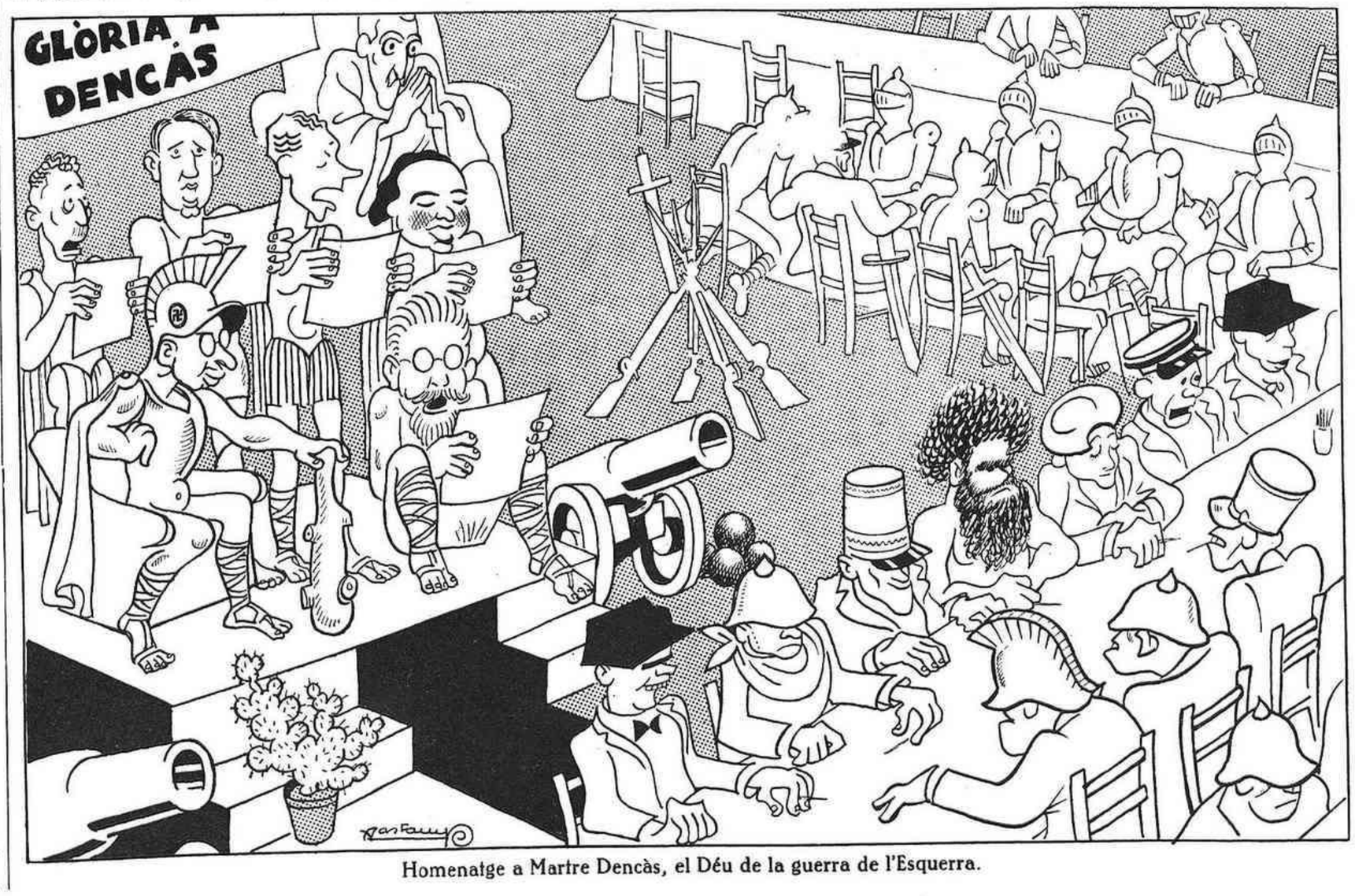

Homenatge a Martre Dencàs, el Déu de la guerra de l'Esquerra.

(c) Ministerio de Cultura 2006

Reacció ciutadana

Reus, 11, a les 12'45. — Com sigui que l'arribada dels atracadors a la Casa de la Vila ha coincidit amb l'hora de plegar els obrers de les fàbriques, una imponent multitud s'ha situat davant l'Ajuntament, reclamant que li fossin lliurats els bandits per tal de fer-ne carn picada. La manifestació ha adquirit tals proporcions, que l'alcalde, els regidors i les autoritats subalternes s'han vist impotents per calmar aquella impetuositat popular. Ha arribat el senyor Simó Bofarull, i el públic, nerviós per la desgràcia que ha estat a punt de tenir, no ha volgut suportar-ne una altra i ha rebut la presència de «lo» Simó amb una triomfal xiulada.

Imprudència temerària

Reus, 11, a les 12'50. — Davant el clam de la multitud enfollida, els atracadors, tots alhora, han comès la imprudència de fer un gest incorrecte consistent a estirar el braç dret i transportar-lo en angle mitjançant un cop donat amb la mà esquerra a l'avantbraç convertit en vèrtex. Això ha estat la gota d'aigua provocativa que ha fet vessar la copa de la indignació. D'una embranzida ha entrat al pati de la Casa de la Vila i se n'ha endut els dotze atracadors. Aquests, perduts, han intentat fer ús de les pistoles. Però, pistola que treien, pistola que els era arrabassada per vint mans totes d'un cop. Llavors, intentaren desfer-se dels perseguidors a guitzes i a mossegades, i llençaven cada *Sacré nom de Dieu*! que treia foc. Però el poble, a cops de puny, els feia caminar carrer de Monterols amunt, fins la plaça d'en Prim. En arribar-hi, la plaça presentava un magnífiic cop de vista. Balcons i finestres eren plens d'una gernació que vibrava de coratgia. Els marsellesos, avergonyits, plens de ràbia, han repetit aquell gest indecorós, i, en un dir Jesús, el poble els ha estossinat tots dotze, als peus del monument del general Prim, el qual, alçant el braç i desembeinant el sabre, enardia els descendents d'aquells braus minyons que compartiren amb ell les glorioses jornades africanes. De tots els àmbits de la plaça ha ressonat un crit: «Visca Reus!»

Telegrama de protesta

Reus, 11, a les 13. — *Solidaridad Obrera* ha tramès un telegrama de protesta contra el poble de Reus, al qual titlla d'assassí i afirma que la sang que avui rega els nostres carrers, serà menjada amb el fetge dels reusencs.

Darrera hora

Reus, 11, a les 13'30. — Fora dels dotze atracadors morts, no s'ha registrat, durant els luctuosos fets, cap desgràcia personal. La intranquil·litat, però, no desapareixerà del tot fins que sigui acabat el recital d'aquest vespre al Fortuny. S'ha comprovat que la senyora a la qual ens referíem en els nostres primers telegrames, no té cap concomitància amb els atracadors. Tampoc no és cert que sigui russa, com ens ha fet dir el company linotipista, sinó rossa, tal com nosaltres escriguérem. Ha contribuït a l'equívoc el fet de tractar-se d'una dama que prepara una *tournée* amb una obra soviètica titulada «U. R. S. S.». Sembla que es diu Mercè Nicolau i que si se la veié parlant amb els lladres, fou perquè pretenia que ingressessin a la seva companyia. Dieuen que com a comparses. — *Corresponsal.*

NO TOSSIU
PRENEU
PASTILLES KLAM
TRES RALS CAPSA
LA PRIMERA US CONVENCERA

TOSTADERO - CAFÉ - RESTAURANT
Plaça de la Universitat, 3 - Telèfon 34842
TARDA I NIT Grans Balls familiars per concurs d'orquestres

XOCOLATA
Amatller
ÉS MÉS QUE BO: ÉS EL MILLOR

amb el cor a la mà

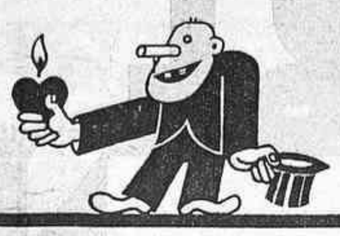

CONTRA L'OPINIÓ

El renovellament de "La Humanitat" no s'atura

La sensacional i verídica informació publicada la setmana passada en aquestes mateixes columnes, en revelar al pobble que Catalunya tindria finalment un rotatiu digne de poder competir amb el «Times» i d'altres diaris no menys anglesos, causà la natural sensació: «S'han acabat els diaris que es moquen amb mitja mànega—deia el públil habitual dels waters subterranis—. Ara tindrem el diari que ens mereixem per la nostra constància.»

Però en aquest món sempre hi ha moltes animetes disposades a posar bastons a les rodes de les rotatives o de les linotips, i ara resulta que hi ha grans dificultats per tal que la Generalitat compri les quatre linotips que han de servir per a «La Humanitat» a la impremta de la Casa de Caritat.

Afortunadament no hi ha res impossible quan es donen les coincidències d'ésser òrgan oficial del partit que governa, que aquest partit sigui l'Esquerra i que l'Esquerra compti amb els vots del pobble, i «La Humanitat», més tard o més aviat, sortirà d'on per dret li toca. A les altes esferes hom es mostra, com de costum, optimista.

AIXI ES FAN LES COSES

La nova empresa de «La Humanitat», amb una ampla visió de la dignitat de la tasca del periodista, ha decidit retribuir com correspon els que hi aportaran llur intelligència. Així, el primer acord pres per l'editorial ha estat d'assignar importants sous als senyors Tomàs i Piera, com a director, perquè dirigeixi; al senyor Companys, com a fundador, perquè vagi fondejant i al doctor Aiguader perquè no hi recepti. Els sous dels redactors seran avalats per l'Ajuntament, en record del Patronat de l'Habitació.

ELS PRIMERS MOVIMENTS DE FONS

Calia, però, per donar fe de vida, començar de mobilitzar el capital social, de 105.000 pessetes, com ja vàrem dir, perquè, com ens ensenyen tots els economistes, el secret de l'èxit està en girar. El primer gir ha estat de 20.000 pessetes, que han estat pagades al senyor Pich, d'un deute de 40.000 que tenia amb ell «La Humanitat». Les 20.000 restants seran pagades laicament la setmana entrant.

UNA NOTA DISCORDANT

Contrasta amb l'actitud correcta del senyor Pich en aquest afer, la del senyor Sunyol, al qual se li havia ofert la vara d'alcalde en les vinents eleccions a canvi del modest ajut de completar el capital social de l'òrgan oficial de l'Esquerra.

El senyor Sunyol ha dit que ell no podia comprometre's més, i ja feia prou, de seguir publicant cada setmana el retrat del senyor Macià a «La Rambla».

Aquesta actitud ha produït general indignació, perquè és evident que el retrat del President de la Generalitat és ja a «La Rambla» un imprescindible element tupogràfic.

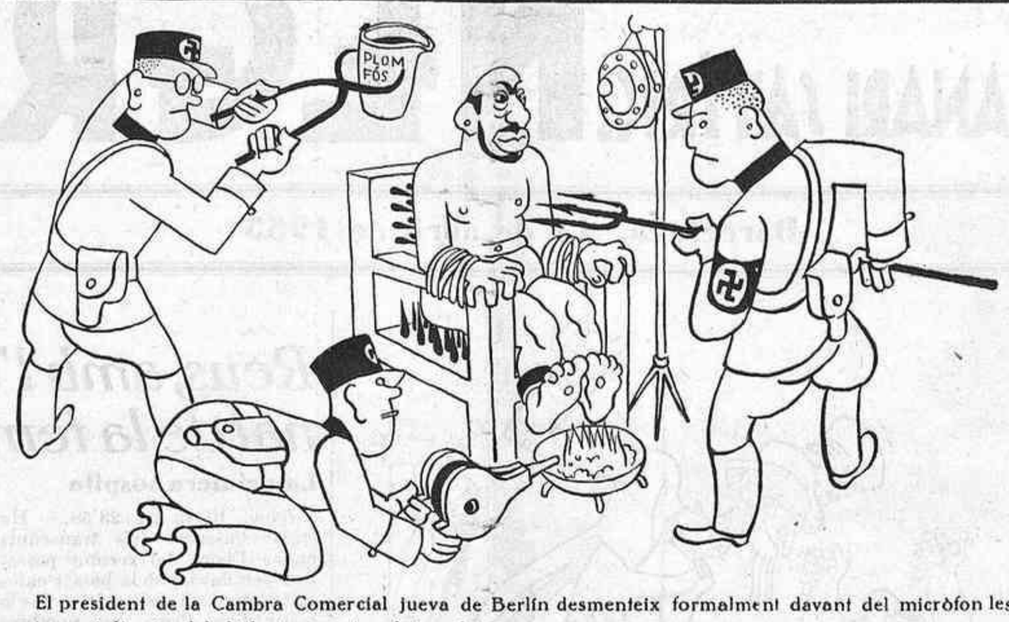

El president de la Cambra Comercial jueva de Berlín desmenteix formalment davant del micròfon les preteses violències dels hitlerians contra els israelites.

ELS BENS FLORALS

Les caramelles d'El Be Negre

(Versos per a llegir amb música del romanço de «L'Opéra de Quat' sous».)

Don Franciscu — de Balmanya
vol la lluna — per l'humil.
No l'abasta, — i per haver-la,
vol el pal — del Zeppelin.

El senyô — Amadeu Hurtado
és mig líder — d'un partit. (*)
Fa l'aleta — al venerable
i la guitza — al noi Lluhí.

En Lerroux — que pateix gana,
prou barrina — què farà;
prô li fellen — les combines
i només — pot badallar.

En Brunet — ves quina pena!
s'ha tornat — molt clerical,
i a «La Veu», — dia per dia
ens etziba — un funeral.

Els honrats — pispes i randes
i atracaires — conscients
demanen — amb energia
que es dissolgui — el Sometent.

Si estudies — a l'Escola
d'Administra — ció local,
més val que — t'ho deixis córrer
i entris a — la Comarcal.

En Dencàs — és un gran home,
fundador — dels escamots;
més de cinc — mil l'homenatgen
i encara, — diu, no hi són tots.

En nou-cents — trenta sortia
a fer de — gran esquerrà.
El que feia — abans del trenta
no ho vulguis — pas esbrinar.

Si em vols creure — no t'engresquis
amb el que — diu Josep Pla,
que el dia — que menys t'ho pensis
tot al revés — ho escriurà.

Quan vagis — en un tramvia
i t'hi pugi — un radical,
si no baixes, — cal que et cordis
l'armilla — de baix a dalt.

D'un cabàs — d'escombraries
van sortir — mil lerrouxins,
trenta maures — deu botelles
i quaranta — balbontins.

Fins en Búlart — del front únic,
i en Vallès — són grans prohoms
de la Lliga, — que a la Lliga,
com sabeu, — hi cap tothom.

Ara sí que — estem de festa
aquest ca — torze d'abril;
fa dos anys — que el rei guillava
i del Gòlgota — dos mil.

Dos mil anys — de cristianisme
i dos anys re — publicans.
Quina bella — coincidència!
Ara sí — que som a Sans.

(*) Aquest vers és cap-i-cua. Es pot llegir també: *És lider d'un mig partit.*

I UN BE!...

En *Gaziel* s'ha passat a l'«Esquerra».

* * *

El repòrter gràfic Casas ha avorrit el cafè.

Ara, ja només en pren sis tasses cada dia.

* * *

Per al dansarí Joan Magrinyà ha estat demanada la mà de la senyoreta G. A. T. C. P. A. C.

* * *

En Pellicena s'ha barallat amb en Cambó.

* * *

Els atracadors moderns us criden: Els mitjons «Molfort's» o la vida!

* * *

En Rossell i Vilà ha engabiat quinze feixistes barcelonins.

* * *

El Dr. Aiguader ha fet testament. Sembla que ho deixa tot a la família... menys la vara.

* * *

Els de l'ADLAN han presentat a l'Ajuntament un projecte de metropolitans aeris i desmontables.

SITGES
LA PLATJA INTERNACIONAL DE MODA
HUSA
HOTEL TERRAMAR PALACE
Golf - Tennis - Piscina - Casino
d'HOTELES UNIDOS, S. A.
■ Per a Setmana Santa i Pasqua, quasi totes les cambres estan comprometes.
■ Degut a les moltes sol·licituds que es reben, no podran ésser atesos aquelles comandes que no siguin formulades amb anticipació
L'HOTEL TERRAMAR PALACE
reuneix tot el confort modern més depurat
OBERT TOT L'ANY

* * *

En Benigami prepara una exposició de dibuixos, una altra de caricatures, i enllesteix la decoració de sis «restaurants».

* * *

El nen Utrillo ha renyit amb en Montero perquè li ha pres la plaça de director de *La Noche*.

UNA CRIDA AL PATRIOTISME DEL SR. PICH

L'actitud el senyor Sunyol, per bé que hagi sorprès tothom, no ha descoratjat ningú. Vistes les bones disposicions del senyor Pich, aquest serà cridat pel senyor Macià per tal de proposar-li que deixi la maquinària necessària fins que la Generalitat pugui adquirir-la.

L'entrevista tindrà lloc aquesta setmana, però hom creu que el senyor Pich proposarà que, per seguir la tradició de la casa, en comptes de fer-ho a la Generalitat, es celebri al seu sofà històric i particular.

Hom té les millors impressions, donada la collaboració eficaç dels radicals en el govern de la ciutat.

UNA CATASTROFE EVITADA

A l'escala no d'honor de Casa la Ciutat, que és aquella de les pintures de Viladrich, hi han posat uns passamans de bronze. Un periodista que no va gaire per l'Ajuntament, en adonar-se'n volgué baixar repenjat i rellisca nt com fan les criatures. Sort que ho va veure un habitual de la casa:

—Desgraciat! — li va dir —, que voleu tirar a terra l'edifici?

—No! Per què?

—No veieu que només s'aguanta amb *tarugos*!

FRANQUESA MUNICIPAL

A la sessió passada, els debats consistorials es feien tan insuportables i el fum tan irrespirable, que els repòrters decidiren anar a passejar-se pels passadissos. En això, dissimuladament, el regidor Costa, esbandit de l'Esquerra, sortí per anar-se'n a casa.

—No hi ha com ésser regidor per poder sortir — digueren els repòrters.

—I com jo, que foto el que em dóna la gana — contestà satisfet el regidor.

—D'això ens queixem! — contestaren a cor els periodistes.

* * *

— Això és un fàstic. Aquesta Rambla aviat semblarà a con Garlanda
—Calli! Que no veu que hi ha roba estesa?!

* * *

LA DARRERA PIQUIPONIANA

Sembla que el nomenament d'en Joaquim Montero per a director de *La Noche*, a més de la natural suggestió d'El Be Negre, es deu a un dels freqüents lapsus del propietari de *La Noche* i de la *Cámara de la Propiedad Urbana*, no d'El Be Negre. El Sr Pich havia sentit parlar d'un que era periodista i escrivia comèdies i no va dubtar un moment; però, quan el va tenir nomenat, s'adonà que no era aquell que ell estava acostumat a veure a casa seva quan es feia retratar en l'escena del sofà amb l'exrei. Perquè el Sr. Pich qui volia per director era en Joaquim Montaner i no el Joaquim Montero.

Mercat d'ocasions
Compra - Venda - Canvi
de Mobles i tota classe d'objectes
TOT D'OCASIO
Corts, 414 - Telèfon 30422

Frivolitats

El «yatch» del senyor Francesc Cambó ha sortit cap a Vacarisses.

* * *

Sembla que en Josep Pla li anirà al darrera.

* * *

En Joaquim Mir ha cedit les seves barbasses a la Junta de Museus de Barcelona.

* * *

En Manuel Brunet fa un coixí de puntes per al senyor Rucabado.

* * *

En Grau-Sala ha dibuixat dos figurins per a la senyora Aurea de Sarrià i un llacet d'exercitant romàntic per al senyor Ambrosi Carrion.

LA BORSA I LA VIDA

CONTITZACIONS

Everest	8.850
Homenatjadora general (Dencàs)	6.000
Vacacions parlamentàries	20 dies
C. A. D. C. I.	XXX
Cristianisme	1.900
República (2.ª emissió)	2
Generalitat	15.000.000

La cotització que s'ha mantingut més ferma es la dels Aniversaris. El Cristianisme és el que ha pujat més, car celebra el seu mil nou cents aniversari, que ha aprofitat de fer-lo coincidir amb el segon de la República per demostrar que els republicans no són tan laicots com diuen.

EL BE... RNAT METGE

En Tomàs Roig i Llop (ui, quina por!) segueix treballant en el seu llibre de retrats.

El nostre amic i excellent fotògraf, senyor Napoleon, que ha tingut la fortuna de gustar les primícies d'aquest llibre, afirma que els senyors retratats han quedat com si talment parlessin, qualitat aquesta ben poc elogiable si es té en compte que entre els que integren l'índex de l'obra no esmentada però sí aludida, s'hi troba en Pich i Pon.

* * *

L'«Editorial Poliglota» ha editat la darrera novella del *Caballero audaz*, traduïda al català. El pròleg, naturalment, es deu a la ploma del senyor Paco Madrid.

* * *

En Millás, ratlleta Raurell, passa uns dies de semivacances a la Vall de Núria escrivint una novella relacionada amb l'Estatut de Catalunya. Serà editada en fulletó per la Secció de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

* * *

En Lluis Capdevila i Monocle ha estat vist menjant un ou ferrat.

El que, dit amb una mica menys de diplomàcia, equival a dir que un dels nostres editors acaba d'adquirir en propietat una de les seves famoses i sempre exhaurides obres literàries.

* * *

Guillem Díaz Plaja ha enviat un article humorístic al setmanari madrileny *Gutiérrez*.

* * *

El senyor Carles Soldevila ha estat vist parlant animadament amb el Premi Crexells.

Sembla que, en definitiva, el pulcríssim autor de «Fanny» ha acordat continuar no deixantse'l concedir.

* * *

El Dr. Aiguader ha publicat a *Monografies mèdiques*, un estudi sobre les qualitats reconfortatives de la política aplicada a la medicina.

Milions de persones deuen la felicitat al Xarop Ernest Pagliano, el qual per la seva insuperable eficàcia és el més antic i el més modern dels depuratius de la sang.

A una taula ben proveïda no hi pot mancar
XAMPANY LAVERNOYA
CAVES J. RAVENTOS ■ SANT SADURNI DE NOYA
PLAÇA DE LA REPÚBLICA, 7

(c) Ministerio de Cultura 2006

El Be a les tosques

LES ESTRENES

Si el Govern, abans de presentar la llei d'Ordre Públic, hagués anat al Coliseum a veure «El milagro de la fe», segurament hauria decidit emprar altres procediments per conservar-lo (no «El milagro de la fe», ni el Coliseum, sinó simplement l'ordre públic). Es tracta només de recórrer a un Pare Va-

S via Sidney

llet (no sonor) que mirant el cel converteixi tots els atracadors, membres o no de la Fai, en honrats industrials que es guanyarien la vida més o menys honradament, però sense pertorbar l'ordre, que és el que vol la llei. Com que seria difícil fer actuar el Pare Vallet sense que cridés i insultés els clients, es podria encarregar el paper a un dels nombrosos actors catalans que mai no se'l saben.

* * *

Aquelles persones que han tingut la sort d'arribar a velles amb una fortuna considerable, però que tinguin el mal vici de repapiejar, faran molt santament d'anar al Catalunya a veure un film que es titula «La amante indómita», sense fer cas d'aquest títol, que faria jurar que es tracta d'un film dolent. De vegades els llogaters fan tots els possibles per desacreditar una producció, i fins i tot ho aconsegueixen.

Aquestes persones riques, velles i repapiejadores, aprendran a no encapritxar-se amb senyores la família de les quals no coneixen, perquè elles—les senyores, no la família— no hi van més que pel testament com si fossin de la família (de la família del vell ric), que tampoc no va per altra cosa, però diuen que està més bé.

Sol resultar, en aquests casos, i en el film especialment, que la senyora enganya el vell amb una mala pinta en collaboració, amb la qual el vol pentinar. Però si el vell té un nebot que és legionari, aquest nebot pentinarà la senyora, la pinta i el vell. Tot, d'aquesta manera, queda a casa, i l'honor de la família no en patirà, que és precisament el títol del film en anglès («L'honor de la família», simplement, no «L'honor de la família no en pateix»).

Si és útil per als vells senyors rics que repapiegen, aquest film és agradable per als que no són ni vells ni rics ni rapapiegen; per als que no són vells, però són rics i no repapiegen, per als que són vells ni rics però no repapiegen i per als altres. No citem noms per no incórrer en omissions sempre injustes.

PUBLI CINEMA

Passeig de Gràcia, 57
Telèfon núm. 79681

SESSIÓ CONTÍNUA
de 3 a 8½ i de 10 a 12

Localitat única, setent 1 pessela

Demà, nou i important programa

Noticiaris. Reportatges i Documentals "FOX"

* * *

Al Catalunya projecten un altre film que es titula «O todo o nada». Així com l'anterior, que és projectat el darrer, però ja se sap que els primers seran els darrers, és un film destinat a alliçonar els vells rics que repapiegen, aquest va per als boxadors joves que tenen massa ambició i es pensen que s'han de casar amb la lluna. Naturalment, no s'hi casen, sinó que es casen amb la noia que els estima i que ells abans també estimaven, i després tornen a estimar perquè han tingut un desengany, i encara que s'han venjat amb un directe al rival i una puntada de peu al darrera de la infidel, no es podien pas quedar per boxar sants.

És un altre film divertit. Per aquesta raó no és possible que cap dels dos duri gaire en el programa.

* * *

A l'Anny Ondra li varen dir un dia que sabia fer riure, i ja n'hi va haver prou perquè es posés a fer comèdia fent la comèdia de voler fer riure la gent... És clar, si tant s'hi empenya, a l'últim la gent riu, encara que no sigui més que per condescendència. I no obstant, si no fes tanta comèdia per fer riure, potser faria riure més. Però no s'ho vol creure. I tantes vegades com li ho hem dit. Ara, al Tívoli, amb «Kiki» segueix amb la seva mania.

Si no es corregeix, aquesta noia acabarà tan malament com la Mac Murray. Que ja és dir.

ACTUALIDADES
MUNDO EN 35 MINUTOS

Rbla. Catalunya, 37 - Telèfon 11701

Tots els dilluns, canvi de programa

GAUMONT SUPER-NEWS
10 reportatges d'actualitat

DE BARCELONA A CANARIAS
PASANDO POR MADRID Y SEVILLA
meravellós viatge en avió, comentat en espanyol

MAGAZINE ATLANTIC
varietats internacionals, comentades en espanyol

PARAMOUNT NEWS
les últimes notícies mondial

EL CIRCO
PARAISO DE LOS NIÑOS
Delicios film realitzat per nois, presentat en homenatge als nois de Barcelona

CONTÍNUA DE LES ONZE DEL MATI, A LA UNA DE LA NIT
Localitat única: 1 pta.
Aparells WESTERN - ELECTRIC

* * *

Al Capitol continuen amb aquella pellícula enganya-«bobos» (o una altra cosa) que en diuen «Desnudismo». Aquest film ha resultat un veritable *traga-perras*, però el seu propietari, que és un tal Chavez (el film hauria d'ésser així un *traga-chavos*) diu que si en diuen mal els diaris li perjudiquen els negocis i els retira l'anunci. Ell mateix, però, confessa que el film és un rave, però diu que no es pot dir, perquè li fan mal. El que hi ha, en realitat, és que el senyor Chavez no aspira a altre públic que al d'analfabets que es deixa temptar per aquells cartells on dos comils escorxats fan veure que són dues senyores nues.

* * *

A l'«Actualidades» fan també un documental de Xavier Güell sobre els esports de neu a Núria. Són uns esports de neu Montesseri.

Fantásio

DISSABTE ESTRENA
¡UN FILM MERAVELLÓS!

Basat en la novel·la de
Pedro Mata
amb **M. Ladrón de Guevara**
i **Rafael Rivelles**

EL TRIOMF de la indústria catalana!

PANTALLA ENFORA

Ahir al Saló de Cent de Casa la Ciutat varen projectar un film instructiu per ensenyar als ciutadans com es recullen les escombraries. No calia pas el film; n'hi ha prou amb anar pels carrers a qualsevol hora del dia.

* * *

Ara resulta que els americans han fet un film que serveix per a resoldre la qüestió dels atracadors. Com que a Amèrica no se'l varen voler escoltar (és sonor i parlat) encara en tenen. Ací el varen ensenyar a les autoritats de policia i els va agradar. Sembla que es tracta de fer sortir el sometent al carrer. Abans de veure el film, però, ja hi havia sortit a Tarragona. Ara que el procediment, pot anar bé però nosaltres, ni potser les autoritats, no serem partidaris d'emprar-lo, perquè la «Soli» no protesti», ja que es diu si als Estats Units no s'aplica a causa de la terma oposició del nostre diari (nostre és un dir) diari anarco-sindicalista.

A l'«Actualidades» segueixen passant aquell film tan bo sobre la U. R. S. S. Els comunistes s'hi enterneixen perquè hi surt la manifestació del XV aniversari de la revolució de novembre, a la Plaça Roja de Moscou. Allà es veu que la dictadura del proletariat consisteix a anar a cop de corneta, que els que manen el cop de corneta no són proletaris, que allò de la supressió del salut militar són falòrnies i que la gent va més aviat molt tronadeta. Els del B. O. C. s'hi entusiasmen perquè es pensen que si vingués el comunisme ells serien els dictadors del proletariat. Però poden estar tranquils.

* * *

«Dos días felices» és el títol d'una pellícula que passen al Fantasio.

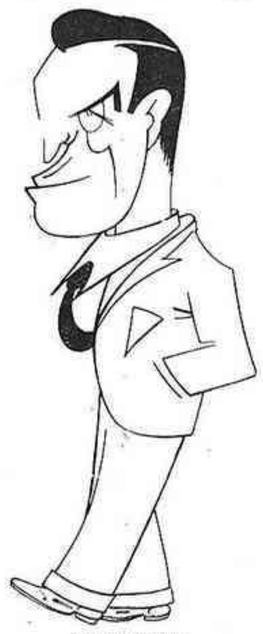

Chester Morris

És un film alemany.

Després de veure'l, comencem a sentir una certa simpatia per la dictadura de Hitler.

* * *

Les notes de propaganda diuen que tothom passa, a la vida, dos dies feliços.

Evidentment.

I la gran manera de provar de passar-ne un, és no anant a veure «Dos días felices».

* * *

Els nostres lectors ja saben que quan EL BE NEGRE acostuma a recomanar una pellícula, val la pena de no deixar-se-la perdre.

Ara ens arriba el cas de recomanar «O. K. América!», que hem vist en sessió de prova. Film de gangsters i periodistes, el millor que s'ha fet dintre el gènere, sense cap mena de dubte. Té una movilitat, una frescor i una gràcia que s'apoderen de l'atenció de l'espectador a la primera escena i no el deixen fins a la darrera.

Sembla que «O. K. América!» serà donat a Barcelona amb un altre títol — «La secuestrada» o alguna ximpleria per l'estil. Ja els avisarem, quan el cas arribi.

* * *

Llegim:

Proximamente

El hombre que se reía del amor.

¡Es más que un film!

Es el decisivo triunfo del cinema español y de la industria catalana.

Triomf de la indústria catalana!

Això seria una veritat com un temple si no fos que:

Els *Estudis* on s'ha impressionat el film, pertenceixen a una firma francesa. (Orphea Film de París).

El tècnic del *so* ha estat un francès (M. Renaud)

Els *operadors* han estat un francès (M. Porchet) i un tal Macassoli (espanyol de Madrid o italià).

L'*autor* del llibre no és català.

El *Director* és madrileny (Sr. Perojo).

Els principals *intèrprets* són castellans (M. Ladrón de Guevara, Rivelles, Rosita Díaz, Antoñita Colomer).

¿Voleu fer el favor de dir-nos on és, doncs, el triomf de la indústria catalana?

Com no ho digui per el «regisseur» Manolo, i encara aquest és valencià...

Grutes Sala Mercè
PALAU D'EN BANYETA
MONUMENTAL **CALVARI**
BAIXOS TEATRE OLYMPIA

VIES URINARIES
DEFECTES SEXUALS
POLICLINICA FARRE PIJOAN
RAMBLA DE CANALETES, 11, t.ºn

MOLT BEE!

GRAN TEATRE ESPANYOL
Companyia de vodevils i espectacles moderns
Primer actor i director:
JOSEP SANTPERE

Totes les nits,
el formidable vodevil de A. Collado
Un marit que no fa res

Dissabte, 15 d'abril
ESTRENA L'ÚLTIMA NOVETAT D'AQUEST ANY
LES FILLES DE BUDHA

Es despatxa en tots els Centres de localitats

L'Agustí Esclasans, aquell geni incomprès de la literatura, que per setanta duros mensuals que li regala l'Ajuntament ja troba que l'Aiguader i en Lluís Capdevila són gairebé tan genials com ell, s'ha queixat amargament que no vagi endavant el projecte de Teatre del Poble.

Es comprèn. L'illustre «sistemàtic» hi tenia sollicitada i gairebé concedida la plaça de senyora dels W. C.

Per tant, l'acompanyem en el seu just dolor.

* * *

Posat a mirar prim, però, l'Esclasans escriu que potser més necessari que un Teatre del Poble és crear un poble per al teatre.

Trobaríem més difícil crear un públic de lectors per a l'Esclasans. Perquè els admiradors amb què compta a «Nueva Belén» i a l'Institut Pere Mata, encara que entusiastes, són insuficients.

* * *

El mestre Penella ha escrit la lletra i la música d'un espectacle que es titula «Jazz Band».

També són ganes de donar espectacles!

* * *

Aquella Passió del Romea, de la qual dèiem que no anava a veure-la ni Déu, s'ha verificat, i de quina manera! Després d'uns dies de misèria negra, s'ha convertit en un èxit econòmic de primer ordre.

És un miracle de la fe. De la fe dels empressaris d'aguantar-la al cartell encara que no donés ni un cèntim.

* * *

Per tant, ja tenim una nova tradició llançada. Als dos mesos de «Pastorets», caldrà afegir cada any els dos mesos de «Passió».

Ho celebrem, tant pels interessos de la religió com pels del senyor Salvador Vilaregut.

Teatre Català Romea
Companyia VILA-DAVÍ

Tota la setmana, tarda i nit
La Passió i Mort de Nostre Senyor Jesucrist

Dissabte, a un quart d'onze
ESTRENA de l'obra de L. Fodor, traduïda per Pous i Pagès
El petó davant del mirall

* * *

El mestre Clarà, aquell de l'època famosa de les revistes del Comic, no és pas mort.

Ara posa música a una altra revista la lletra de la qual és d'en Manuel Sugranyes.

Els aficionats al music-hall, per tant, estan d'enhorabona. Ja coneixen un altre espectacle al qual *tampoc* no caldrà anar.

En Prudenci Bertrana ha anat a Olesa a veure la «Passió», i segons escriu a «La Veu», diu que n'ha sortit molt satisfet.

Es comprèn. Els empresaris d'Olesa no fan altra obra que la «Passió»...

* * *

A l'Espanyol, definitivament desenganyats del «vodevil sonor», es dediquen ara a fer vodevil en sec, sense partitura, tenors ni ballarines.

Sempre és un avantatge per a la música, el cant i la dansa.

HOLLYWOOD BAR - DANCING
CARRER NOU DE LA RAMBLA, 105
TELEFON NUMERO 17033

Totes les nits de 12 a 4 i festius de 7 a 9 (aperitius)

Colossal èxit de la
DEMON'S JAZZ
ORQUESTRA COMPLETA
Grans atracciones a la pista

TEATRE POLIORAMA
Rbla. Estudis, 9 - Telèfon 10773

Aquesta nit, la graciosíssima comèdia en dos actes de Miquel Echegaray
LOS HUGONOTES
i el entremès
EL QUUARTITO DE HORA
Dimecres, tarda i nit, la farsa de Carles Arniches i Jox Lucio
LOS CHAMARILEROS
escrita expresfés per el genial actor SALVADOR MORA
Dissabte, DEBUT de la companyia de comèdies **MELIÁ-CIBRIÁN**
Actriu còmica: **Amàlia de Isaura**
Estrena
Usted tiene ojos de mujer fatal

ABRIL 15 DISSABTE

OLYMPIA
INAUGURACIÓ DE LA
GRAN COMPANYIA DE CIRC

Pompoff Teddy | **LOOPING-LOOP** amb **2 AUTOMOBILS** | **Les 8 Lluitadores** de Sandra Porter | **Els 4 ballarins Horam Tabrici** del Casino de París

12 GRANS ATRACCIONS 12

Ha estat molt celebrada entre el gremi de terrissers, picapedrers i mestres d'aixa l'exposició d'objectes per tirar-se pel cap els matrimonis mal avinguts que té oberta a les Galeries Laietanes l'antic amic del senyor Milà i Camps Josep Maria Gol.

L'interessant «dimoni de les arts del foc» — com algun mal intencionat l'ha nomenat alguna vegada — ha rebut temptadores propostes d'una societat d'empresaris de barraques de pim-pam-pum, la qual li oferia quedar-se amb tota l'existència. Sembla, però, que per diferències en el preu, l'operació no es portarà a efecte.

SALA PARÉS
D'AVUI AL 21 D'ABRIL
EXPOSICIO DE PINTURES
DE
PERE CASAS I J COMMELERAN

* * *

En Josep Viladomat està preparant una sèrie de conferències, el títol global de les quals portarà per títol «De com i de quina manera hom pot empipar els seus competidors sense necessitat de dir-los res». Diuen que el secret consisteix en fer la feina ben feta i guanyar algun concurset de tant en tant.

* * *

En Pere Casas Abarca — que actualment té exposada la seva producció a les Galeries Laietanes — ha contractat com a model per les seves composicions el notable figurí Xavier Viura.

* * *

Entre les moltes adhesions que ha rebut la propaganda del pla Ferrant, hi ha trenta-quatre deficients mentals de l'Asil de Sant Joan de Déu que han manifestat que, efectivament, és molt difícil aprendre sigui el que sigui i que a l'escola no s'hi ha d'anar a estudiar sinó a cultivar el «jo interior», cosa que, com es pot comprendre, no s'avé gaire amb ingerències forasteres.

El més bo del cas és que aquests nois han llegit el pla Ferrant de cap a peus i l'han entès completament. Han enviat un telegrama de felicitació a Sebastià Gasch.

* * *

Sembla que serà cosa de gran èxit un «cocktail» de nova creació que es llançarà al mercat aquesta temporada a base de la barreja dels artistes més distanciats per les seves tendències i les seves sengles promocions.

Rebull, Manolo, Sisquella, Sunyer, Togores, Pidelaserra, Nogués i d'altres, són els noms que es senten sonar.

La barreja, per estar ben bé a la moda del dia, sembla que gastarà un títol per llegir-lo només per les inicials. No se sap si serà el d'A. C. A. (Artistes Catalans Associats) o el d'A. R. R. I (Associació d'Artistes Reconsagrats Reverenciables i Insubstituïbles).

* * *

El senyor Juli Borrell Nicolau d'Olwer s'ha tallat la barba.

* * *

En Callicó està fent actualment el retrat del senyor Jesús Ulled. En Joan Valentí troba que és per ací que tenia de començar les seves activitats l'aprofitat calligraf.

GALERIES LAIETANES
Corts Catalanes, 613
Telèfon núm. 12826

Del 1 al 14 d'abril
EXPOSICIONS
d'Antoni de Ferrater
i
Pere Casas Abarca

Del 15 al 30 d'abril
EXPOSICIÓ MIRADOR
CENT ANYS DE RETRAT FEMENÍ CATALA

RESTAURANT

«El Be Negre» diu...
ES EL MILLOR

Rbla. del Mig, 19 - Plaça F. Macià, 3

XAFARDERIES

A *L'Esquella de la Torratxa*, segons s'afirma en les penyes literàries del districte cinquè, es cansen de guanyar diners.

* * *

El notable erudit Guillem Díaz Plaja, ha posat una casa de cites literàries.

* * *

Acaba de sortir, impresa a quatre colors de paper, la «Llista d'Abonats del Telèfon» per al mes de maig. Forma un gran volum, molt amè. En el text hi figuren els noms més prestigiosos de Catalunya.

JOLA LEE
L'artista de la simpatia
Granja Royal

Per encàrrecs de **publicitat** a **EL BE NEGRE,** adreçar-se a: Aribau, 139 - Telèfon 76307.

Fantasio
Gran èxit de
CLAIRE ROMMER
i PAUL HORBIGER
Una astracanada 100 % que provocarà un torrent de riallades
UNA EXCLUSIVA
FEBRER I BLAY

URQUINAONA EXIT de

Aviat: EL MONSTRUO DE LA CIUDAD
Un film de reacció ciutadana contra els atracadors

(c) Ministerio de Cultura 2006

REPÚBLICA I RELIGIÓ

LA DOBLE SIGNIFICACIÓ DEL DIVENDRES QUE VE

per AGUSTÍ ESCLASANS

El conflicte sino-japonès que, amb la matança de jueus a Alemanya i la conferència del senyor Rossell i Vilar en defensa dels escamots tenen absorbida l'atenció de la Societat de les Nacions, ha fet que passés desapercebut en els cercles intellectuals d'Europa el fenomen que el divendres que ve sigui l'únic divendres de l'any distint de tots els altres divendres. Unicament William S. Kartus, dins les planes del *The Queen's Work*, recull i comenta una extensa comunicació llegida a la Societat d'Animals i Plantes de Pensylvània (Terrassa) per Laura Brunet i l'Aura de Sarrià. Diu Kartus que així com els altres divendres es presenten normalment cada setmana i no promouen altra pertorbació sensible que la mica de nerviositat que es produeix a l'administració de *L'Esquella de la Torratxa* a hora foscant, quan els dibuixants pretenen cobrar, el divendres d'aquesta setmana oferirà unes característiques totes especials. No pretenem ofendre la cultura dels nostres llegidors amb la suposició que ignoren que el dia abans és dijous. Però, el què potser no saben, per manca de la divulgació que l'esdeveniment requeria, és que el dijous al qual ens referim, com si pressentís l'excepcionalitat de l'endemà, ja no és un de tants dijous de l'any. La mateixa Tertúlia Catalanista ho ha reconegut així, i a l'efecte pertinent els llurs abonats estalviaran les dues pessetes que despenen els altres dijous de l'any per protegir, amb un patriotisme digne d'aquell preu, el Teatre Català (Romea).

Diu Kant — i qui diu Kant diu Millet, ja que sense Kant la personalitat de Millet s'esfumaria — que no hi ha res que s'assembli tant a un paraigua com una ombrella. Semblantment passa amb els divendres de sempre i el d'aquesta setmana. Els usuals, els normals, els corrents, els habituals, els consuetudinaris, per dir-ho en una paraula, són paraigües; el que d'ací a tres dies celebrarem en la dolça pau de la gran família universal, és ombrella.

Sota l'ombrella — i ací entra Millet —, l'ombrella, l'ombrí. Es a dir, rera el divendres, el dissabte; i el dissabte, caramelles. Però no és pas del dissabte que hem de parlar — tema el qual serà objecte, potser, d'un altre article — sinó del divendres. I del divendres que ve, que es presenta sota dos signes en el mateix full del calendari: el signe a dues mitges tintes de Divendres Sant i el signe a tot color de Sant Divendres commemoratiu de la proclamació de la segona República espanyola.

Diu Domènec de Bellmunt, en la seva «Història dels Moviments Sísmics de les Creences» (vol. XXVII, pàgs. 783 i següents), que el laicisme és l'antítesi de la Religió catòlica i que la ratlla divisòria s'ha aprofundit en el primer terç del segle XXI. L'afirmació, agosarada, no sorprendrà els nostres benvolguts lectors en dir-los que Domènec Es-lapà i Bellmunt és de Lleida (1).

El mateix parer és compartit per altres pensadors. Vegi's el què diu Millàs-Raurell en el seu «Calendari del Saragossà per a l'any 1930: «La ratlla que separa el laicisme de l'ortodòxia és d'un gènere tot distint de la que separa el meu pare de la meva mare, en un sentit figurat i purament epigràfic. La meva ratlleta suprimeix una *i* i m'atribueix un nom simple. Suprimiu, en canvi, la ratlla divisòria de les dues tendències assenyalades per Bellmunt, i el simple serà el món.»

Llavors, ¿com agermanar, en un mateix divendres, els sentiments laics amb els sentiments religiosos? ¿Amb quina unció, Manuel Brunet pot anar a fer la informació dels monuments parroquials per a *La Veu de Catalunya*, si s'exposa que els que el vegin pel carrer es creguin que va a un banquet de promiscuació? ¿I amb quin braó sortirà de casa per anar-se'n a Les Planes a menjar costelles amb all-i-oli, corrent el risc que els seus companys de la Vella Guàrdia republicana interpretin la seva sortida de casa com una claudicació dels principis gloriosos pels quals tanta sang ha deixat de vessar?

El problema, per demés complex, ha deixat de produir la viva, natural i apassionada sensació dins el món polític, científic i literari. Leibniz afirma que tal hi va qui no s'ho creu. Dencàs sosté, contradient Sant Andreu de Palomar, que en una edat cal parlar i obrar altrament que en una altra. Ambrosi Carrion pretén, amb Ibsen, que no hi ha res tan dolorós com no ésser comprès. Duran i Ventosa exclama, a mitja veu: «Estàs bé de carns! Però és Divendres Sant i cal abstenir-se.» Fontbernat canta: «L'home és feliç així que pot satisfer les seves necessitats.» Macià fa escriure a J. Alavedra: «Doneu-me set diumenges a la setmana i us demostraré com governar un poble és la cosa més bella de totes les coses que es fan i es desfan.» Gassol diu: «Sota d'un salze cantava una nina...» Carles Pi i Sunyer escarneix Ptolomeu: «El qui entra a casa del tirà, essent lliure, esdevé esclau.» Selves assegura: «El sometent: heus ací la solució.» Santamaria prega d'amagat: «Ora pro nobis.» I Arruga pregunta: «¿Guarniré o no guarniré amb banderetes els tramvies?»

Per mirar si s'hi troba un desllorigador científic, l'Acadèmia de Ciències del Teatre Poliorama s'ha reunit en sessió permanent. A l'hora que escrivim aquestes ratlles ja han intervingut en la discussió seixanta acadèmics que a còpia d'usar torns en pro i en contra han deixat estabornit el *Diccionario de la Real Academia Española* pel qual es regeixen i es regiran, gràcies a la benvolença de les flames que arboraren *El Siglo*, les quals, per no perjudicar els comediants del «Polis», respectaren, com un mal menor, el pis de l'Acadèmia.

AGUSTI ESCLASANS

(1) BELLMUNT: Municipi de 130 edificis amb 519 habitants. Partit judicial de Balaguer, d'on dista 11 quilòmetres. (Ramon Vilarà i Guillemí: *Guia del viatjant de Paraigües i de Ventalls del Poeta*. 3.ª edició. 1924.)

El sastre (distret). — Pit: 1'80

(De «Fantasio», Paris)

Tracte pitjor, preus cars, mínimes garanties, al Passeig de Gràcia, 29, qualificatius que ens ha reservat la competència

S. I. C. E.

RADIO CORPORATION OF AMERICA
GENERAL ELECTRIC
R. C. A. RADIOLA-NEVERES ELECTRIQUES

ovelles esgarriades

Estrangers de l'estranger

D'«El Noticiero» de dijous passat, parlant de l'entrada a Barcelona:

Llegan a diario gran número de extranjeros a Barcelona. Llegan la inmensa mayoria en tren, otros en barco y algunos extranjeros en su mayor parte, llegan en automóvil.

Nosaltres ens pensàvem que la major part dels estrangers que vénen a Barcelona eren del país.

Una obra d'art

Del mateix «Noticiero»:

El laureado pintor Carlos Vázquez acaba de entregar a la Cámara de la Propiedad Urbana de Barcelona el retrato del presidente de dicha corporación don Juan Pich y Pon, que pintó por encargo de la misma.

Se trata de una obra perfectísima, en la que además del acierto en la plasmación de las facciones del retratado, se destacan rasgos verdaderamente admirables que reflejan la psicologia de aquél. Otra cualidad ofrece el retrato del señor Pich, y es la ponderación y seriedad en el colorido del mismo.

En aquests temps de misèria es veu cada «quadro»!

Aquest ...

«El Progreso» del dia 6 publica, sota el títol «Del principio al fin», trenta circumstàncies de la vida d'un home, una de les quals fa:

...a los quince días es una caravana que va a la iglesia y vuelve diciendo: «¡Cómo lloraba al ponerle la sal!»

El pitjor moment, però, va ésser quan es va subscriure a «El Progreso».

Republicans antiparlamentaris

«El Progreso» del dia 7 assegura que els socialistes fan nosa en el Govern, i diu:

Las minorias antiparlamentarias *republicanas así lo han proclamado.*

Per on es veu que el repapieig d'en Lerroux comença de fer adeptes.

Humanitari programa

«El Diari Mercantil», diari mercantil, com el seu nom indica, i del vespre degut a sortir cap al tard, es torna humanitari i progressiu. A l'edició del dia 4 d'aquest mes portava un telegrama de París del mateix dia, en el qual, sota el títol «Ha mort Mme. Doumer», deia.

«París, 4. — Aquesta madrugada...

No val la pena de seguir. «La Humanitat» no ho faria pas millor.

A la plana del costat, però, hi havia millor. Sota el títol «L'exportació de la taronja», un telegrama de Santander parlava de l'incendi de l'hotel de Reinosa, i els altres successos que hi hagué en aquella població. Però no content amb això, el telegrama que publicava el dia 4 resultava que havia estat posat a Santander el dia 5!

Es veu que les reformes que el senyor Tusell volia implantar en el tràfic les ha aplicat ara als telegrames del seu diari, perquè vagin més llatins. El senyor Vachier no hi veu d'enveja.

EL DISCURS DE BILBAO

Lerroux. — Mire lo que hace, Azaña, que aún soy una esperanza...

GENT DE PAU

ESPERIT DE SACRIFICI

Els que diuen — que no ho creuen — que les Joventuts d'Esquerra, vulgarment conegudes pel mal nom d'escamots, són unes organitzacions ferotges mancades de tota pietat per l'enemic, i titllen d'insincer i temorenc el Conseller delegat senyor Pi i Sunyer quan els defensava al Parlament de Catalunya, ¿què diran davant l'exemple d'en Vicenç Bernades, perseguit judicialment pel general Dencàs quan era d'Acció Catalana, rebut després amb els braços oberts a l'Esquerra, organitzant, en franca companyonia amb el doctor Dencàs i el senyor Artemi Aiguader l'homenatge al general Dencàs, fent la informació municipal per «L'Opinió» i els editorials i articles financers — firmats Iordi Barceló — de «La Humanitat»?

¿Qui és que, com ell, haurà fet tant per portar a la reconciliació definitiva els dos grups de l'Esquerra?

I si a això afegim la creació, en collaboració amb el senyor Carles Durant, lloctinent del senyor Badia, d'un centre, és clar, d'Esquerra, al districte VII, ¿qui serà que gosi negar-li la modesta aspiració d'una acta de regidor, ara que vénen eleccions, per tal d'estendre els seus sacrificis en benefici de tota la ciutat?

Creiem que ningú.

TARDES DE PRIMAVERA

El Parlament Català no "assossega"

Al Parlament hi solem anar amb moto. Clar que també s'hi va amb una acta de diputat, però com que a nosaltres els procediments electorals ens repugnen, quan tenim espatllada la moto prenem un «29».

En entrar a la zona on està emplaçat el Parlament, el primer que ens sobta és un rètol que diu textualment: «Parc zoològic. Aquari». Ens proveïm d'uns quants llonguets i seguim avant.

Arribem a lloc. Un mosso d'Esquadra ens assabenta que els invitats entren a la Cambra per una porta del darrera i després de donar una gran volta entrem al saló de sessions. Immediatament, com si fos a EL BE NEGRE que esperaven, a un quart de sis ha començat la sessió convocada per a dos quarts de cinc.

Roc demanadissa

El primer «roc» al Conseller delegat, l'ha formulat el senyor CANTURRI, qui li ha preguntat si enguany el divendres sant cau en diumenge. En cap altre cas, ell no voldria que la Cambra fes festa.

El senyor PI I SUNYER li ha respost que de moment no pot contestar-hi. Però que matisant i tornant a matisar la seva opinió personal sobre l'afer, pot dir-li que és segurissim que la festa de divendres sant caurà en diumenge. Per altra banda, ha consultat persones competentíssimes en l'art de fer calendaris i aquestes l'han convençut que caurà en dilluns.

Immediatament es passa a discutir l'

Estatut in er or

El director del Parc Zoològic, senyor ROSSELL I VILAR, vol l'addició d'un article que digui: «La Generalitat tindrà cura de la raça catalana». Recolzen la proposició tots els diputats de *Rumores y protestas* de la cambra, senyors Sauret, Viadiu, Armendares, Fàbregas, Cunillera, Canturri, Batestini, Soler i altres que sentim no recordar.

Per la Comisió, el senyor Tauler (a) *la Rata mecànica*, diu que rebutja l'addició, i aquesta avergonyida se'n va.

L'oposició continua

El senyor CASANOVES pronuncia un llarg i documentat discurs. Parla de la Revolució francesa, començant-la en els temps d'Adam i Eva, i acabant-la en els nostres dies. Diu que avui un càrrec al Govern val tant com un lloc a la barra, ahir.

El senyor ERA: (*A la Lliga.*) I doncs, què?

El senyor FABREGAS: A la Seu d'Urgell haurien de venir!

El senyor FRONJOSA: Agafeu-me, perquè si no me'ls menjaré el fetge. (*Els senyor Comorera i Ruiz l'agafen.*)

A la tribuna pública dues senyores: (*Entre elles.*) *Vámonos. Petrita, porque sin sospechar eso me he puesto las alhajas y no estoy muy tranquila.* (Se'n van.)

El Sr. FONTBERNAT: De tot això en tenen la culpa els jesuïtes.

El Sr. VALLS I TABERNER: Però els necessiteu els jesuïtes.

El Sr. RUIZ I PONSETI: No! Ens incautarem de llurs cervells, i avall!

El Cons delegat, en un discurs curt de sis quarts, acaba la sessió. Els socialistes, però, demanen que es prorrogui i presenten trenta-dos projectes de llei que tampoc no seran acceptats per la Comissió.

La minoria col·laboracionista intervé

El Sr. DURAN i VENTOSA manifesta la seva conformitat amb certs punts del projecte. Només s'oposa a allò que el fa presidencialista.

(Un senyor diputat fa estena parla amb signes amb una senyora de mitja edat que acompanya una noia jove. Amb les dues mans compta una quantitat que no podem precisar. La senyora madura parla a l'orella de la seva pupilla i totes dues fan que sí amb el cap. Les senyores abandonen la Cambra: casualment en el mateix moment surt el senyor diputat.)

Contesta al Sr. Duran el Sr. ROVIRA I VIRGILI, dient-li que Hannibal era un general cartaginès i que Roma féu la guerra a Cartago.

El Sr. VIDAL I GUARDIOLA: (*Interrompent.*) *Yo hablo correctamente el francés, pero mi tia tiene un paraguas.*

Amb la seva veu sonora i ben timbrada, el Sr. SOL comença el seu discurs. El públic ho pren, però, pel xisclar de les foques, i comença tirar llonguets pensant-se que aquestes s'han escapat de la gàbia i han envaït el saló de sessions. Dissimuladament, el senyor Riera n'agafa un parell i menja.

Per acabar de complicar-ho, un ciutadà argentí que ha vingut acompanyant el Dr. Palacios, tira unes monedes de coure al mig de la sala. S'apaguen els llums. Com que en fer-se novament clar quedaven a la Cambra un nombre escàs de diputats, el President aixeca la sessió.

En sortir, en rellegir les targes que ens han ofert les dametes amb les quals em entaulat conversa, constatem amb estupor que vint d'elles tenen el domicili al carrer d'Aribau, dues en una torre a Sant Gervasi i tres al carrer Nou.

El parc s'ha omplert de parelles que es perden unes pels jardins i altres a l'interior d'un taxi. Els cotxes furients avaloten les granotes de l'estany, a les quals s'ha encomanat la verborrea de llurs veïns, i canten a la blanca estàtua «Desconsol» i a la lluna.

En sortir el senyor Rossell i Vilar, amb un so estrànyissim les ha fet callar.

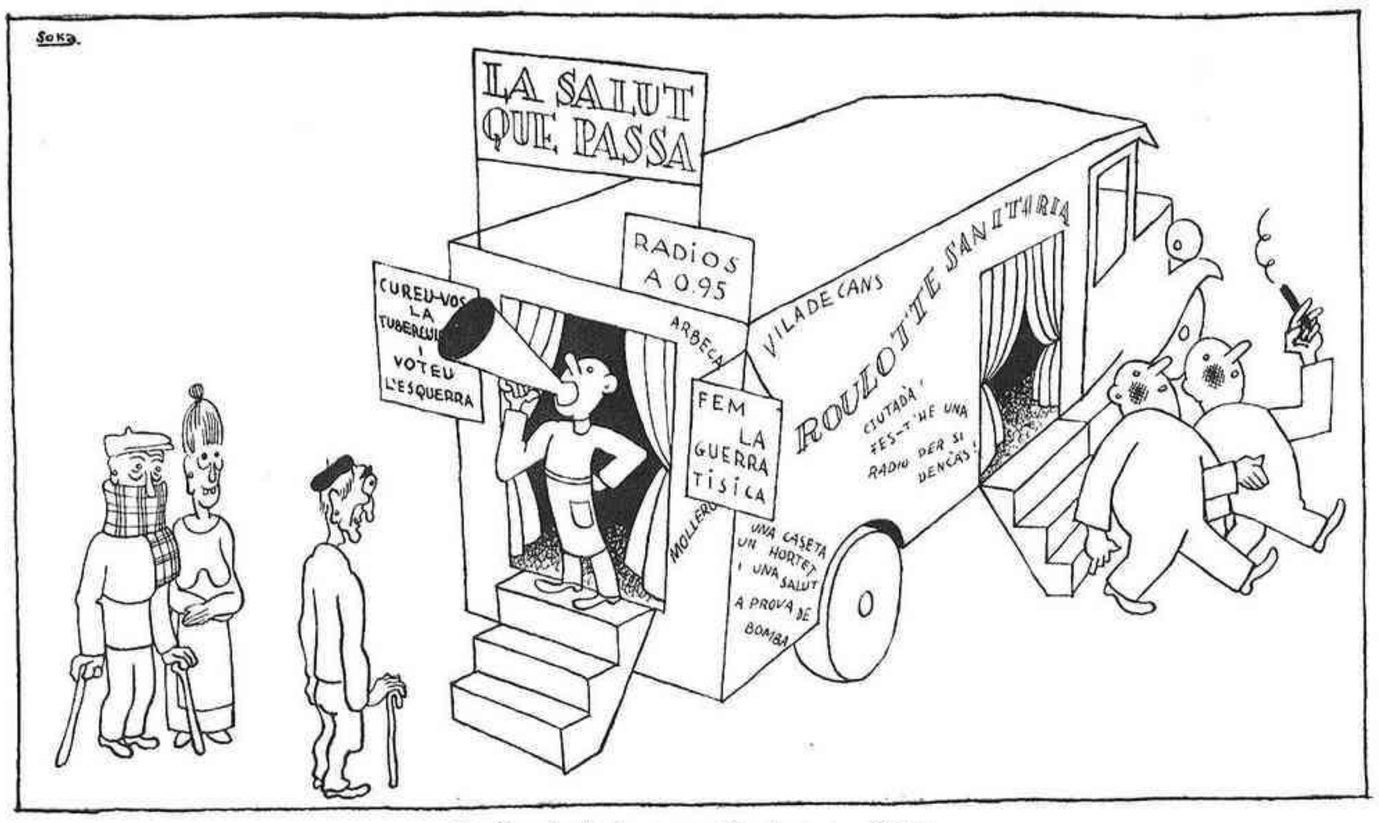

En Dencàs fa la competència a en «Bon»

El gavadal de festes i de mitges festes que s'aproxima ens obliga a ajornar la publicació del pròxim número d'*El Be Negre* fins al *dimecres* de la setmana entrant.

El nostre laïcisme no ens priva de respectar i fins de celebrar totes les festivitats que es presentin.

Què és la neurastènia?

Els excesos de tota mena, els disgustos i les contrarietats donen lloc a un afebliment del sistema nerviós, la qual cosa es tradueix en insomnis, falta d'apetit, rodaments de cap, malestar, símptomes tots ells de neurastènia, que es vencen amb tanta major rapidesa com més de pressa s'ataca llur origen per mitjà de l'enèrgic reconstituent Fosfo-Glico-Kola Domènech, el qual retorna en pocs dies el benestar i els desigs de viure. Venda: Lab. Domènech, Ronda Sant Pere, 71, i farmàcies.

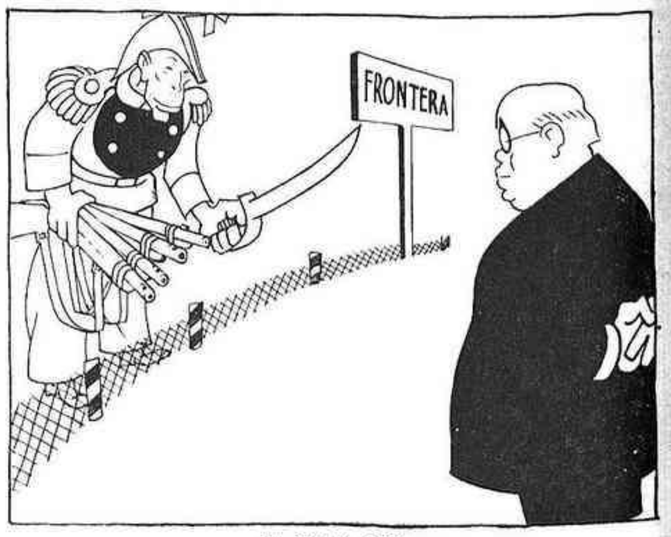

EL GRAN COP

Barrera. Com? Vostè aquí! Els oposicionistes ja ho han xerrat.

NAGSA. Casanova, 212-214. — Barcelona.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: MENDIZÀBAL, 22.

(c) Ministerio de Cultura 2006